

Dr. Carl Wieland:
**„Adam hoefde niet met
een rib minder te leven”**

EEN RIB UIT JE LIJF

Een frontale botsing met een volgeladen tankwagen op volle snelheid, is een ervaring die dr. Carl Wieland niemand aanbeveelt. Het overkwam hem in 1986. De klap was vergelijkbaar met een botsing tegen een stilstaande muur met 180 km/uur. Het is een wonder dat Wieland nog leeft! **Het was voor hem echter aanleiding om tot een opmerkelijke ontdekking te komen...**

In de ruim vijf maanden dat Wieland na het ongeluk in het ziekenhuis moest blijven, en de daarop volgende jaren, onderging hij veel operaties. Onder narcose waren dat er maar liefst 55. Verschillende lichaamsdelen moesten worden hersteld,

AANGROEIEND BOT

Op een dag vroeg Wieland aan zijn arts: „Is al het bot daar nog niet op?” Pennington keek zijn patiënt aan en legde uit dat hij en zijn team elke

met name de been-deren in zijn gezicht. Bij verscheidene van deze hersteloperaties is van zijn eigen botweefsel gebruikgemaakt. Wieland kreeg te horen dat zijn plastisch chirurg, dr. David Pennington, botweefsel wegnam uit de rechterzijde van zijn ribbenkast. In feite maakte de dokter telkens gebruik van hetzelfde litteken.

keer de hele rib wegnamen. „We laten daarbij het periosteum (beenvlies) intact, zodat de rib normaal gesproken weer aangroeit.”

Ondanks dat hij was opgeleid voor (en gewerkt heeft als) huisarts, was Wieland hier niet van op de hoogte. Het intrigeerde hem, zeker toen hij de lijn naar de Bijbel trok. „Ik had me dit nooit eerder gerealiseerd. Het periosteum (de letterlijke betekenis van dit woord is: ‘rond het been’) is een vlies dat elk bot omhult. Het periosteum bevat cellen die nieuw botweefsel kunnen aanmaken. Met name bij jonge mensen heeft het rib-periosteum – meer dan van enig ander bot – de opmerkelijke mogelijkheid om nieuw beenweefsel te la-

**WIELAND VROEG AAN
DE ARTS: „IS AL HET BOT
DAAR NOG NIET OP?”**

Dr. Carl Wieland

ten groeien.” Dokter Pennington vertelde Wieland dat chirurgen die operaties in de borstkas doen regelmatig de rib(ben) verwijderen. Die ribben groeien toch vaak weer ten dele of geheel aan. Veel hangt af van de zorgvuldigheid waarmee de rib wordt verwijderd. Het bot moet uit het periosteum worden gepeld om het vlies zo goed mogelijk heel te laten. Waarom juist de rib zo geschikt is voor hergroei? Dat komt door de goede bloedtoevoer ten behoeve van de spieren tussen de ribben.

Toen de chirurg dit vertelde aan dr. Wieland, viel het kwartje. „Dat is echt geweldig! Adam hoefde dus helemaal niet met

dan dat al zijn kinderen die erna geboren worden ook een vinger minder hebben? Of bijvoorbeeld alleen zijn zonen en niet zijn dochters? Natuurlijk niet. De genetische instructies in het DNA worden van ouder naar kind doorgegeven in de vorm van een code. Het verwijderen van een rib (of vinger) zal niet de instructie van de code veranderen. Dus al zijn nakomelingen krijgen nog steeds het juiste aantal ribben (of vingers).” Dit antwoord houdt

Wieland als waarheid over-eind. Daar doet hij na zijn bevindingen in het ziekenhuis niets aan af. Wat hij wil aangeven is dat de hergroei van ribben een nóg fascinerender beeld geeft van het menselijk lichaam. „God heeft de rib ontworpen samen met het periosteum. Als Schepper wist Hij hoe de rib moest worden verwijderd zodat deze later weer

ADAM KON DUS VOLLEDIG HERSTELLEN NA DE SCHEPPING VAN EVA

één rib minder rond te lopen!

In Genesis 2 vers 21 en 22 staat over de schepping van Adams vrouw Eva het volgende: ‘Toen deed de HEERE God een diepe slaap op Adam vallen, en hij sliep; en Hij nam een van zijn ribben, en sloot derzelve plaats toe met vlees. En de HEERE God bouwde de ribbe, die Hij van Adam genomen had, tot een vrouw...’

UIT ADAM

Wanneer iemand dr. Wieland vóór zijn ongeluk gevraagd had hoe het komt dat mannen niet één rib minder hebben dan vrouwen, had hij het volgende gezegd: „Als een man een vinger verliest door een cirkelzaag, denk je

Chirurgen verwijderen relatief gemakkelijk een rib, omdat die toch weer aangroeit.

RIB OF ZIJDE?

Hoewel in veel Bijbels gesproken wordt over de rib van Adam, kan vanuit de Hebreeuwse brontekst daar een kanttekening bij worden gezet.

In de New Defenders Study Bible van Henry M. Morris staat het volgende geschreven bij de behandeling van Genesis 2 vers 21: ‘De ‘rib’ was eigenlijk de ‘zijde’ van Adam. Het hebreeuwse ‘tsela’ komt 35 keer voor in het Oude Testament, en is nergens anders vertaald met ‘rib’. Het weggenomen deel omvatte zowel bot als vlees, zoals ook blijkt

uit het volgende vers 23. (...) Echter, dat bij de handeling een rib uit Adam is genomen, wil nog niet suggereren dat mannen daardoor een rib minder zouden moeten hebben dan vrouwen, omdat ‘verworven eigenschappen’ niet overerfelijk zijn.’

Goed om te weten is dat ook in de Griekse Septuagint-vertaling van Genesis gesproken wordt over ‘zijde’ in plaats van ‘rib’. Het één sluit het ander natuurlijk niet uit. Hier kan heel goed de rib van Adam bedoeld zijn zonder afbreuk te doen aan het oorspronkelijke, algemenere woord ‘zijde’.

aan kon groeien. Precies zoals ribben vandaag de dag nog aangroeien.”

Wieland benadrukt dat hij het wonder van de schepping van Eva daarmee niet wil weg redeneren. „Natuurlijk was de formering van Eva uit vlees en been echt een bijzonder wonder. Maar waarom gebeurde dat op deze wijze? Waarom niet direct uit eenvoudigere elementen als stof, zoals bij Adam het geval was?” Voor Wieland is het duidelijk: „We hebben allemaal in Adam gezondigd. En allemaal kunnen we worden verlost door het offer van Jezus Christus, de laatste Adam (1 Korintiërs 15:45). Het is dus belangrijk dat we allemaal nakomelingen zijn van Adam, inclusief Eva.”

Vanuit biologisch opzicht is het logisch dat God uitgerekend een rib(!) uit Adam nam om Eva mee te bouwen, niet iets anders, omdat Adam daar volledig van zou kunnen herstellen.

Adam volgens een schildering van Michelangelo.